

12. И искахъ да го уловятъ ; но ся убояхъ отъ народа ; понеже разумѣхъ че на тѣхъ рече тѣзи притчъ, и оставихъ го и си отидохъ.

13. И проваждатъ до него нѣкои отъ Фарисей-тѣ и Иродіаны-тѣ, да го впримчатъ въ думъ.

14. И тѣ като дойдохъ казуватъ му : Учителю, знаемъ че си истинскій, и не тя е грыжа отъ никого ; защото не гледашь на лице на человекы-тѣ, но по истинъ пѣть-тѣ Божій учишь ; право ли е да дадемъ дань на Кесаря, или не ? да дадемъ ли, или да не дадемъ ?

15. А той като позна лицемѣріе-то имъ, рече имъ : Защо мя искушавате ? донесѣте ми единъ динарій да видѣхъ.

16. И тѣ му донесохъ. И казува имъ : Чій е тойзи образъ и надписъ-тѣ ? А тѣ му рекохъ : Кесаревъ.

17. И отговори Исусъ и рече имъ : Отдайте Кесаревы-тѣ Кесарю, и Божіи-тѣ Богу. И почудихъ ся на него.

18. И идуватъ при него Саддукеи, които казуватъ че нѣма възкресеніе ; и попытахъ го, и казувахъ :

19. Учителю, Моисей написа намъ, че ако умре на нѣкого братъ му, и остави женъ, а чада не остави, да земе братъ му женъ му, и да възстави сѣме на брата си.

20. И тѣи имаше семь братія ; и първый-тѣ зѣ женъ, и когато умрѣ не остави сѣме.

21. И зѣ іхъ второй-тѣ, и умрѣ, и пито той остави сѣме ; и третій-тѣ такожде.

22. И земахъ іхъ и седмина-та, и не оставихъ сѣме ; пай подирь отъ всички-тѣ умрѣ и жена-та.

23. Въ възкресеніе-то прочее, когато възкръснѣтъ, на кого отъ тѣхъ ще бѣде тя жена ? защото и седмина-та іхъ имахъ за женъ.

24. И отговори Исусъ и рече имъ : Не за това ли заблуждавате, понеже не познавате писанія-та, нито силъ-тѣ Божіи ?

25. Защото когато възкръснѣтъ отъ мъртвы-тѣ, нито ся женятъ нито за мъжъ отиватъ ; но сѣ като ангели-тѣ които сѣ на небеса.